

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.134/2023/95.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2023. november 21. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta és 2023. november 30. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A bűnszövetségben, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2022. október 13. napján kihirdetett 19.B.227/2019/311. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottaktól lefoglalt, a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál BL.00091/2019. letéti számon kezelt 7 510 000 (hétmillió-ötszáztízezer) forint összegű készpénzre vagyoneklobzást rendel el.

Az eljárás során lefoglalt és a Magyar Államkincstár Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság Állampénztári Iroda Állampapír és Pénzforgalmi Osztályának megküldött és Bü.92769. letéti szám alatt kezelt 230 (kettőszázharminc) SRB készpénzre, 2 985 (kettőezer-kilencszáz-nyolcvanöt) EUR készpénzre, 23 100 (huszonháromezer-egyszáz) SRK készpénzre, valamint a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.334/2019/14. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1 darab Breitling típusú fekete számlapos karórára, a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.335/2019/1. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1 darab hosszúkas szemekből álló aranynak látszó nyakláncra és a mitológiai lényt ábrázoló medálra, a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.335/2019/2. tételszám alatt bevételezett és kezelt tárgyak közül a láncra lévő bullterriert ábrázoló „Kenji” felirattal ellátott medálra, továbbá a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.334/2019/6., 7., 8., 9., 10. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1 darab 357329072125406/01. IMEI számú Samsung S7 típusú mobiltelefonra, 1 darab 354358089429421/72. IMEI számú Samsung S8 típusú mobiltelefonra, 1 darab 353773089832583/01. IMEI számú Samsung S7 típusú mobiltelefonra, 1 darab 353010079238855/01. IMEI számú kék színű Samsung típusú

mobiltelefonra 3 darab SIM kártyával, 1 darab 357350074279728/78. IMEI számú Samsung S7 típusú mobiltelefonra vagyonekobbást rendel el.

A lefoglalás megszüntetésével érintett, a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.335/2019/2. tételszáma alatt bevételezett és kezelt 1 darab aranynek látszó nyakláncot Terhelt1 I. rendű vádlott részére rendeli el kiadni azzal, hogy azt a vele szemben elrendelt vagyonekobbás, illetőleg bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe helyesen a 2017. június 7. napjától 2017. június 9. napjáig őrizetben, a 2017. június 10. napjától 2018. október 4. napjáig előzetes letartóztatásban és a 2018. október 5. napjától 2020. február 6. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt; Terhelt2 II. rendű vádlott esetén a 2017. június 7. napjától 2017. június 9. napjáig őrizetben, a 2017. június 10. napjától 2018. június 5. napjáig előzetes letartóztatásban és a 2018. június 6. napjától 2020. február 6. napjáig házi őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli el beszámítani, melyből egynapi szabadságvesztésnek Terhelt2 II. rendű vádlott által egy nap őrizetben, egy nap előzetes letartóztatásban, négy nap házi őrizetben és négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt1 I. rendű vádlott születési ideje helyesen egyéb1, Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak lakóhelyének címe helyesen: cím35, tartózkodási helyének címe helyesen: cím36

Egyebekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 1 713 881 (egymillió-hétszázötvenháromezer-nyolcszáznyolcvanegy) forint bűnügyi költségéből Terhelt1 I. rendű vádlottat 207 077 (kettőszázhetvenhet) forint, Terhelt2 II. rendű vádlottat 156 909 (egyszázötvenhatezer-kilencszázkilenc) forint megfizetésére kötelezi felhívásra az állam javára, míg a fennmaradó 1 349 895 (egymillió-háromszáznegyvenkilencezer-nyolcszázkilencvenöt) forint összegű bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a 2022. október 13. napján kihirdetett 19.B.227/2019/311. számú ítéletében Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottat külön-külön bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV.

fordulat, (3) bekezdés], ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. rendű vádlottat 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. E vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések tartamába beszámítani rendelte az általuk őrizetben, előzetes letartóztatásban, II. rendű vádlott esetében házi őrizetben töltött időt, illetve az I. és II. rendű vádlottak vonatkozásában az olyan bünyügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy a lakást vagy az ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhatja el akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás fegyház fokozat esetén öt nap házi őrizetben, illetőleg a fentebb meghatározott bünyügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. Ezen túlmenően Terhelt1 I. rendű vádlott esetében 7 518 647 forint, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében 7 518 646 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] Rendelkezett a lefoglalt és a szakértői intézet által vizsgált növényi törmelékek, növényi ágvégződések, porok, továbbá papírdarab, plasztikkártya, fehér porral szennyezett felületű bankjegy, szennyezett frissentartó fólia és szakadt műanyag tasak darabok, csipesz, férfi atléta, szemetes zsák, alufólia darab, nedves wc papír darabok és műanyag tasak, illetve szintén a szakértői intézet által vizsgált 133 gramm nettó tömegű porból és a 169,92 gramm nettó tömegű porból formált tömbök elkobzásáról.

[3] Az eljárás során lefoglalt Samsung típusú mobiltelefont (3 db SIM kártyával), továbbá az összesen 3 db Samsung S7 típusú és 1 db Samsung S8 típusú mobiltelefont, illetve a 230 SRB készpénzt, 2 985 euró készpénzt, 3 100 SRK készpénzt, valamint az 1 db Breitling típusú fekete számlapos karórát - lefoglalásuk megszüntetése mellett - Terhelt1 I. rendű vádlott részére rendelte kiadni azzal, hogy ezeket a vele szemben kiszabott vagyonekobjás, illetve bünyügyi költség biztosítására visszatartotta. A lefoglalt 1 db hosszúkás szemekből álló aranynak látszó nyaklánc mitológiai lényt ábrázoló medállal és 1 db aranynak látszó nyaklánc rajta bullterriert ábrázoló medál „Kenji” felirattal, valamint a 7 510 000 forint készpénz lefoglalását megszüntette és Terhelt2 II. rendű vádlott részére rendelte el kiadni azzal, hogy ezeket a vele szemben kiszabott vagyonekobjás, illetve bünyügyi költség biztosítására visszatartotta. A DNS maradványok, DNS törlet, továbbá a betondarab, az 5 literes üveg, illetve az elszakított fekete színű nylon csomagoló anyagok, a Basic Creatin Powder feliratú műanyag dobozban lévő fehér por és adagoló kanál, valamint a Lactosum Monohidrocum feliratú tasakon belül kiszakított műanyag tasakban lévő fehér színű por lefoglalását megszüntette és ezek megsemmisítését rendelte el.

[4] Ezen túlmenően az eljárással felmerült bünyügyi költségéből Terhelt1 I. rendű vádlottat 1 415 047 forint, Terhelt2 II. rendű vádlottat 1 490 131 forint megfizetésére kötelezte, míg a 2 873 506 forint fordítói díj vonatkozásában akként rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen – annak kihirdetésekor - több irányban kerültek perorvoslatok bejelentésre.

[6] Egyfelől a Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség élt fellebbezéssel Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak terhére, büntetéseik súlyosítása, velük szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében. Fellebbezésének indokolásában (Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség B.843/2017/325.számú irata) kifejtett álláspont szerint a törvényszék a büntetés kiszabása során eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, melyekkel szemben nem értékelte kellő nyomatékka a súlyosító körülményeket, azt, hogy a kábítószer mennyisége kirívóan magas, továbbá a vádlottak a cselekményüket hosszabb időn keresztül, bünszövetségi kapcsolatban, társas elkövetéssel valósítottak meg, illetve azt sem, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények mind helyi, mind országos szinten nagy mértékben elszaporodtak. A kiszabott szabadságvesztés büntetések súlytalanok, az egyéni és az általános megelőzés érdekeit sem szolgálják, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének I. és II. rendű vádlottak tekintetében történő megváltoztatására, velük szemben hosszabb tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetések, valamint ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetések kiszabására tett indítványt.

[7] Másfelől fellebbezéssel élt Terhelt1 I. rendű vádlott és védője az ítélet megalapozatlansága, a tényállás téves megállapítása miatt, a kábítószer-kereskedelem büntette helyett kábítószer birtoklása büntetének megállapítása, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése érdekében, illetve Terhelt2 II. rendű vádlott és védője a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése, valamint enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása végett.

[8] Terhelt1 I. rendű vádlott kirendelt védője fellebbezésének a másodfokú bírósághoz 2023. április 20. napján érkezett írásbeli indokolásában perorvoslatát fenntartotta. Kifejtette, hogy az eljárás során vádlott1 III. rendű terhelt azon állítása nem került megerősítésre, amely szerint Terhelt2 II. rendű vádlott és férje családjának együttműködése révén hozhatták be Albániából a kábítószer. Terhelt1 I. rendű vádlott részéről jogellenes tevékenység csupán abban nyilvánult meg, hogy a vádlott1 III. rendű terhelt által a házukba hozott bőrönd elvitelével nem foglalkozott, illetve hanyag módon nem semmisítette meg annak tartalmát. A feltalált kábítószer nem az övé volt, nem kereskedési célzattal tartotta, kétséget kizáróan nem lehet azt megállapítani, hogy a házban fellelt kábítószer I. rendű vádlott tevékenysége következtében került volna oda, hiszen I. rendű vádlott következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését. Másodlagosan az enyhítő körülmények túlsúlyára, I. rendű vádlottnak a kábítószer birtoklásra vonatkozó részbeni beismerő nyilatkozatára, a büntetlen előéletére és a jelentős időmúlásra, valamint I. rendű vádlott magas vérnyomás megbetegedése miatti rendszeres orvosi kezelésére tekintettel a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[9] Terhelt1 I. rendű vádlottnak a másodfokú eljárásban adott meghatalmazás alapján eljáró meghatalmazott védője a Debreceni Ítéltáblához 2023. május 26. napján érkezett beadványában a korábbi védő által előterjesztett fellebbezés irányát részben megváltoztatta: a tényállás helytelen megállapítása okán a kábítószer birtoklás bűncselekményének megállapítását célzó fellebbezést nem tartotta fenn. A meghatalmazott védő elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokon eljáró bíróság új eljárásra történő

utasítására tett indítványt, másodlagosan I. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítését tartotta indokoltnak.

[10] Elsődleges indítványa kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, a tényállás nem kellően felderített, a törvényszék a megállapított téves tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le és indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Emellett az eljárásban I. rendű vádlottnak a tisztességes eljárás lefolytatásához való joga és a fegyverek egyenlőségének elve is sérült. Álláspontja szerint a tisztességes eljárás lefolytatásának követelménye azért sérült, mert Terhelt1 I. rendű vádlott nem tudta gyakorolni és alkalmazni az anyanyelvét, kénytelen volt olyan nyelven részt venni az eljárásban, amelyet csak részben ért. Az eljárás nagy részében ugyanis nem volt anyanyelvi tolmács kirendelve a részére és a releváns iratok sem kerültek lefordításra, nem kapta meg azon vallomásokat, amelyek akár érintőlegesen, de hathatnak a bűnössége vagy ártatlansága megállapítására. Hangsúlyozta azt is, hogy a tényállás nem kellően felderített, hiszen egyetlen vádlott vagy tanú sem állított olyat, hogy I. rendű vádlottal konkrétan kábítószer vonatkozásban bárminemű megbeszélést folytatott volna. vádlott1 III. rendű terhelt azon kijelentését, amely szerint a marihuánát Koszovóból szerzik be és onnan turista busszal szállítják hazánkba, semmilyen egyéb bizonyíték nem támasztja alá, sem a beszerzés, sem a szállítás nem került ellenőrzésre. I. rendű vádlott pedig vádlott1 III. rendű terhelt ezen kijelentéséről nem is tudott, mert azt nem is érthette meg, még akkor sem, ha esetleg egy-egy beszélgetésnél jelen volt. Utalt arra is, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottnál több, különböző kezelésre szoruló betegség került megállapításra, amelyek nagy mértékben befolyásolják a börtöntűrképességét, ezért újabb szakértői vizsgálat kirendelését tartotta szükségesnek. E betegségek ugyan az eljárás alatt is fennálltak, de azóta I. rendű vádlott egészségügyi állapotában negatív változások következtek be, amelyekre tekintettel szabadságvesztés esetén lényegesebb enyhébb büntetést kell kiszabni, mely mellett enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása is indokolt lehet.

[11] Terhelt2 II. rendű vádlott meghatalmazott védője a korábbi védő által bejelentett fellebbezést írásban nem indokolta, ugyanakkor a 2023. május 23. napján előterjesztett beadványában - amelyhez II. rendű vádlott kezeléséről és betegségeiről készült számos orvosi dokumentumot is csatolt-, a korábban készült szakvélemények további kiegészítését tartotta szükségesnek II. rendű vádlott börtöntűrképessége vonatkozásában, amelynek eredménye további enyhítő körülményt jelenthet, ezért újabb igazságügyi pszichológus- és elmeorvosszakértői vélemény beszerzésére tett indítványt.

[12] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.477/2019/69. számú átiratában Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett ügyészségi fellebbezést fenntartotta, ezzel szemben e vádlottak és védőik által előterjesztett perorvoslatokat alaptalannak találta. Az ügyészségi fellebbezés indokolásában írtakkal egyetértve kifejtette, hogy I. rendű vádlott esetén a büntetési tételkeret alsó határában megállapított, míg II. rendű vádlottal szemben az enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya és a súlyosító tényezők nyomatéka nem indokol ilyen mértékű kedvezményt e vádlottakkal szemben. Mindezek miatt Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítélet

megváltoztatására, a kiszabott szabadságvesztések és közügyektől eltiltás mértékének felemelésére, az ítélet egyéb helyes rendelkezéseinek helybenhagyására tett indítványt.

[13] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni ügyészégi és védelmi fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 600. § (1) bekezdése alapján – mivel bizonyítás lefolytatása volt szükséges – tárgyaláson bírálta el.

[14] A tárgyaláson a fellebbviteli főügyészség képviselője a büntetés súlyosítását célzó jogorvoslatát változatlanul fenntartotta. Ennek körében kifejtette azt is, hogy a másodfokú eljárás során szerzett orvosszakértői vélemények nem állnak ellentétben a korábbiakkal és afféle újdonságot sem tártak fel, amely alapján olyan további enyhítő körülmények lennének megállapíthatók, amelyek nagyobb mértékű enyhítést indokolnak. A bekövetkezett időmúlás ellenére továbbra is az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[15] Terhelt1 I. rendű vádlott meghatalmazott védője elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta, amely indítványa kapcsán fenntartotta fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat. Ezen túlmenően azon kifogásának adott hangot, amely szerint I. és II. rendű vádlottak között védői érdekellentét állt fenn azon a tárgyalási napon, amelyen II. rendű vádlott beismerő vallomást terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a következő tárgyalási napon megismételte ugyan az előző bírósági tárgyalási nap anyagát, de e megismétlés a tárgyalás időtartamát illetően nem lehetett teljes körű. Hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványán túlmenően a korábbi indítványát fenntartva másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, I. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését tartotta indokoltnak.

[16] Terhelt2 II. rendű vádlott meghatalmazott védője a fellebbezését elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében tartotta fenn hivatkozással arra, hogy két abszolút hatályon kívül helyezési ok is megvalósult. Az egyik az anyanyelv használatának joga I. rendű vádlott vonatkozásában, a másik pedig I. és II. rendű vádlottakat érintő védői érdekellentét. Ez utóbbival kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy bár a 288. számú tárgyalási jegyzőkönyv anyaga megismétlésre került a 303. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint, de nem iratismertetésre, hanem csupán a tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésére került sor. Másodlagos indítványa a II. rendű vádlott beismerő vallomására és a II. rendű vádlott orvosszakértői véleménnyel is alátámasztott megromlott egészségi állapotára tekintettel a büntetés enyhítésére irányult, amelynek körében a II. rendű vádlott szabadságvesztése tartamának enyhítése és fegyház helyett börtön végrehajtási fokozat megállapítása mellett a Btk. 38. § (3) bekezdésében írt kedvezmény alkalmazását is indokoltnak tartotta.

[17] Terhelt1 I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában jogorvoslatának irányát megváltoztatva az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte, míg Terhelt2 II. rendű vádlott az utolsó szó jogán nem nyilatkozott.

[18] A másodfokú bíróság bizonyítás felvétele keretében az I. és II. rendű vádlottak meghatalmazott védőinek indítványára a Be. 594. § (1) bekezdés harmadik fordulata szerint Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak egészségi állapotában az elsőfokú ítélet kihirdetését követően bekövetkezett, a szabadságvesztés végrehajtásának elviselésére is kiható negatív változás megítélése vonatkozásában az igazságügyi orvosszakértői vélemények kiegészítését rendelte el.

[19] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a V:654/2023. számú igazságügyi elmeorvos-szakértői lelet és véleményben (másodfokú ügyiratok 52. sorszáma) szakértő12 igazságügyi elmeorvosszakértő és szakértő13 igazságügyi orvosszakértő a V:1113/2017. számú szakvéleményükben írtakat változatlan formában fenntartották. Terhelt1 I. rendű vádlottnál mentális betegségként közepes depressziós epizód, nem meghatározott tartós személyiségváltozást, alkalmazkodási zavarokat véleményeztek, mely betegségei büntetés-végrehajtás keretein belül is kezelhetők. A szakértők megállapítása szerint az I. rendű vádlott börtöntűrő-képessége nem korlátozott és nem kizárt, büntetés-végrehajtási intézetben is rendszeres pszichiátriai kontrollt, gyógyszeres kezelést, szükség esetén pszichológiai megsegítést igényel.

[20] Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában szakértő12 igazságügyi elmeorvosszakértő és szakértő13 igazságügyi orvosszakértő által készített V:655/2023. számú véleménykiegészítésben (másodfokú ügyiratok 53. sorszáma) a V:1112/2017. számú véleményben és a V:648/2021. számú kiegészítésben foglaltakat változatlan formában fenntartották. Terhelt2 II. rendű vádlott mentális betegségeként pánikzavart, bipoláris affektív zavart, valamint érzelmileg labilis személyiségzavart véleményeztek, mely betegségei büntetés-végrehajtás keretein belül is kezelhetők. A szakértők megállapítása szerint II. rendű vádlott börtöntűrő-képessége nem korlátozott és nem kizárt. E vádlott állapota romlott annyiban, hogy korábban közepes depressziós epizód kórjelzést, míg 2023. április 11-én súlyos depressziós epizód kórjelzést kapott. Nem állapítható meg, hogy a pszichés betegség oka a bv. intézetbe történő bezárás, elzárás, szabadságelvonás, hanem az állapítható meg, hogy gyermekkorból eredeztethető problémából adódó, érzelmileg labilis személyiségzavara van, amelyhez szorongás, illetve mélyen fekvő hangulat társul. A szorongás felerősödését, a hangulat romlását okozhatja a bv. intézetben történő elzárás, illetve a további elzárástól való félelem. A bv. intézet keretein belüli rendszeres pszichiátriai kontrollját, gyógyszeres kezelését, szükség esetén pszichológiai megsegítését orvosi szempontból indokoltnak és javasoltnak véleményezték.

[21] E szakértői vélemény-kiegészítésekben foglalt megállapítások egyértelműek voltak, aggálytalanságukhoz, elfogadhatóságukhoz kétség nem fűződött, észrevételt, újabb indítványt a jogosultak nem terjesztettek elő.

[22] Az ítéltábla – a védelmi perorvoslatok okára és irányára tekintettel – Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt Terhelt1 I.

és Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében a Be. 590. § (9) és (10) bekezdései szerint teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is.

[23] A bejelentett perorvoslatok túlnyomó része alaptalannak bizonyult, azok közül Terhelt2 II. rendű vádlott védőjének harmadlagos irányú, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítésére vonatkozó fellebbezése mutatkozott csupán alaposnak. Az I. és II. rendű vádlottak védőinek végső formában fenntartott fellebbezése szerinti, az elsőfokú ítéletnek abszolút eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványa nem vezetett eredményre az alábbiak szerint.

[24] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását indokolná. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, nem vétett olyan abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont] vagy súlyos – a másodfokú eljárásban nem orvosolható – relatív eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. A büntetőeljárásban részt vevők a törvényes jogukat maradéktalanul gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, indokolási kötelezettségének a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése, a büntetés kiszabása és az intézkedés alkalmazása tekintetében eleget tett. Nem történt tehát olyan relatív eljárási szabálysértés, amely lényeges hatással lett volna az eljárás folytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására, vagy az intézkedések alkalmazására [Be. 609. § (2) bekezdés a)-d) pont].

[25] Az I. és II. rendű vádlottak védői egyfelől azért tartották indokoltnak az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, mert a nem magyar anyanyelvű Terhelt1 I. rendű vádlott részére nem albán, hanem német nyelvű tolmács került kirendelésre, másfelől mivel I. és II. rendű vádlottak védelmét ugyanazon védő látta el, Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatát követően érdekellentét állapítható meg. Ezen védelmi felvetések megalapozottsága esetén valóban felmerülhetne a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti (a tárgyalást olyan személy távollétében tartják meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező) hatályon kívül helyezés szükségessége, de ezen abszolút hatályon kívül helyezési ok nem volt tetten érhető.

[26] Az elsőfokú eljárásban maradéktalanul érvényesültek a nem magyar anyanyelvű I. rendű vádlott esetében a nyelvhasználati jogra és a nyelvhasználat biztosítására vonatkozó törvényi rendelkezések. A Be. 8. § (1) bekezdésének első mondata szerint a büntetőeljárás nyelve a magyar, míg a (2) bekezdés szerint senkit nem érhet hátrány amiatt, hogy a magyar nyelvet nem ismeri, a (3) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy a büntetőeljárásban mindenki jogosult az anyanyelvét használni.

[27] Az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 6. cikk (3) bekezdés e) pontja alapján az ingyenes tolmáchoz való jog akkor illeti meg a terheltet, ha nem érti, vagy nem beszéli az eljárás nyelvét. A terhelt számára biztosítani kell, hogy képes legyen az eljárást követni és ki tudja fejezni saját maga vagy a védője útján, hogy mit kíván felhozni a védelme érdekében. Éppen ezért nem elegendő, ha csak a védő beszéli és érti az eljárás nyelvét. A terheltnek ilyen esetben is biztosítani kell az ingyenes tolmácsot [EJEB Kamasinsky kontra Ausztria (9783/82) 1989. december 12.].

[28] Az anyanyelv használatára vonatkozó alapelvei rendelkezéseket a Be. 78. §-a tölti meg tartalommal. A Be. 78. § (1) bekezdése szerint ha a büntetőeljárásban részt vevő személy a nem magyar anyanyelvét, nemzetiségi anyanyelvét vagy törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésben meghatározott egyéb anyanyelvét kívánja használni, – lehetőleg a jogi szaknyelv megfelelő ismeretével rendelkező – tolmácsot kell igénybe venni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint ha az anyanyelv használata aránytalan nehézségbe ütközne, a magyar nyelvet nem ismerő személy által ismertként megjelölt más nyelv használatát kell tolmács útján biztosítani.

[29] Az Európai Parlament és Tanács 2010. október 20-i, a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló 2010/64/EU irányelve is megengedi a Be. 78. § (2) bekezdésében írt azon lehetőséget, amely szerint akadályozás esetében a tolmácsolást és a fordítást a terheltnek az anyanyelvén kívül bármely más olyan nyelven kell biztosítani, amelyet beszél vagy ért, annak érdekében, hogy védelemhez való jogát teljeskörűen gyakorolhassa, valamint a tisztességes eljárás garantált legyen.

[30] A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a nyomozás során és a bíróság előtt is, a vádemelést megelőzően tartott üléseken, valamint a törvényszék által tartott előkészítő ülésen és tárgyaláson a tolmács részvétele és a tolmácsolás biztosított volt. Az eljárás vádemelést megelőző szakaszában a nyomozási bíró előtt albán nyelvű tolmács került kirendelésre I. rendű vádlott vonatkozásában, majd később német nyelvű tolmács vett részt az eljárásban, majd ugyanígy az elsőfokú bíróság előtti szakaszban is. A rendelkezésre álló tárgyalási jegyzőkönyvek és az előkészítő ülésről készült jegyzőkönyv adatai szerint Terheltl I. rendű vádlott a német nyelvű tolmács tolmácsolására vonatkozóan minden tárgyalási nap kezdetén akként nyilatkozott, hogy érti a tolmácsolás nyelvét, elfogadja a tolmács személyét. Mi több, a 2019. november 5. napján tartott előkészítő ülésen védőjének azon felvetésére, amely szerint albán nyelvű tolmácsra tartanak igényt, is úgy nyilatkozott I. rendű vádlott, hogy a német nyelvű tolmács személyét és a német nyelvű tolmácsolást elfogadja.

[31] Terheltl I. rendű vádlott meghatalmazott védője azon kifogása sem volt helytálló, amely szerint I. rendű vádlott tisztességes eljárás lefolytatásához fűződő joga azért is megsérült, mert nem kerültek lefordításra számára az ügyiratok.

[32] Ennek kapcsán utalni kell a már fentebb hivatkozott 2010/64/EU Európai Parlament és Tanácsi irányelvben írtakra. Ezen irányelv 3. cikke rendelkezik arról, hogy a terhelt és a védője külön is kérheti azon irat fordítását, amelyet a védekezés szempontjából lényegesnek tart, ugyanakkor nem áll fenn követelmény a lényeges iratok azon részeinek lefordítására vonatkozóan, amelyek nem relevánsak abból a szempontból, hogy a terhelt megismerje az ellene indított ügyet. A 3 cikk (2) bekezdés szerint a lényeges iratok közé tartoznak a szabadságelvonásról szóló határozatok, a vád, illetőleg a vádirat, és bármely ítélet.

[33] A büntetőeljárás törvény nem sorolja fel tételesen, hogy mely iratokat kell a terhelt számára lefordítani, annyit rögzít, hogy a kézbesítendő ügyirat lefordításáról az a hatóság rendelkezik, amelyik a határozatot meghozta, vagy az egyéb ügyiratot kibocsátotta. A Be. alapján a terhelt kifejezetten le is mondhat az ügyirat lefordításáról, az erről szóló nyilatkozatot azonban a kibocsátónak előzetesen be kell szereznie.

[34] A bíróságok következetes gyakorlata szerint, amelyet az 1/2013. Büntető Elvi Döntés is tükröz (EBD2013.B.1.), a nem magyar anyanyelvű terheltnek írásban szükséges lefordítani a büntető ügy lényeges iratait. A fordításnak nem kell tehát a teljes iratanyagra kiterjednie, hanem a büntető ügy lényeges iratait kell lefordítani. A büntető ügyekben szükséges fordítás és tolmácsolás kapcsán az európai uniós vagy a nemzetközi jogi szabályok is egységesen azt rögzítik, hogy nem kell minden iratot a terhelt anyanyelvére lefordítani. Az alkotmányos követelményekből a büntetőeljárás valamennyi iratának teljes körű lefordítási kötelezettsége nem vezethető le {3244/2018. (VII.11.) AB határozat [49] bekezdés, 3295/2021. (VII.22.) AB határozat [40] bekezdés}.

[35] Az ítéltábla megállapította, hogy a konkrét ügyben az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét érintő lényeges iratok lefordítása megtörtént. A 2010/64/EU Európai Parlament és Tanácsi irányelv 3. cikk (2) bekezdésében írtakkal összhangban az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB), valamint a hazai bírósági gyakorlat alapján lényegesnek számít a szabadságelvonásról szóló határozat, a vád, a vádirat, illetve az ügydöntő határozat. A releváns iratok köre a konkrét ügyben kiegészült az I. rendű vádlottra terhelő bizonyítékot szolgáltató vádlottl III. rendű terhelt vallomásával, mely iratok – e terhelt gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvek, illetőleg e terhelt írásbeli vallomása – is lefordításra került német nyelvre, amelyeket az I. rendű vádlott meg is kapott. I. rendű vádlott ezen túlmenően a letartóztatással összefüggő értesítéseket, kézbesítési íveket és határozatokat is megkapta írásban, német nyelvre lefordítva. A tárgyalásokon I. rendű vádlott vonatkozásában tolmács mindvégig jelen volt, az ott történtek lefordítása a rendelkezésre álló adatok szerint megtörtént. A tárgyalásokról készült jegyzőkönyvek lefordítására vonatkozó indítvány sem I. rendű vádlott, sem védője részéről nem érkezett a bíróság felé, a Be. szabályai pedig nem teszik hivatalból az eljáró bíróság kötelezettségévé a tárgyalási jegyzőkönyvek lefordítását, ezt a fentiek szerint sem a terhelt, sem a védője nem kérte az eljárás során.

[36] Összességében tehát Terheltl I. rendű vádlott számára biztosított volt a megfelelő védekezés lehetősége, rendelkezésre állt minden lényeges információ és nyelvi segítség, amely a vád és az eljárási cselekmények lényegének megértéséhez, az azokkal kapcsolatos

álláspontjának kifejtéséhez, valamint jogorvoslati jogának gyakorlásához szükséges volt. A hosszú ideje tartó eljárásban a német nyelvű tolmács személyével, a német nyelvű tolmácsolással, az iratoknak német nyelvre történő lefordításával kifogást nem fogalmazott meg, a másodfokú eljárást megelőzően nem kért albán nyelvű tolmácsot és fordítást. Nem sérült tehát I. rendű vádlottnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának részét képező anyanyelv használathoz való joga.

[37] Terhelt1 I. rendű vádlott védőjének további álláspontja szerint lényeges eljárási szabálysértés történt akkor, amikor azt követően, hogy a bíróság Terhelt2 II. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta (2022. május 5. napján tartott tárgyalásról készült 288. számú jegyzőkönyv), a törvényszék a bizonyítási eljárás egy részét az I. és II. rendű vádlott védelmét ellátó – a Be. 43. § (1) bekezdés f) pontja alapján – kizárt védő jelenlétében folytatta le. Ezen álláspont kapcsán az alábbiakra szükséges rámutatni.

[38] A kizárt védő eljárása rendszerint semmisségi ok, de a több határnapon folyó bizonyításnál az első- és a másodfokú eljárásban is orvosolható a bizonyítási cselekmények megismétlésével (BH2020. 172.).

[39] A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak - akik mind a nyomozás során, mind az eljárás során tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését és védekezésük tartalma egymással megegyezett – védelmében ügyvéd1 ügyvéd járt el meghatalmazott védőként. A 2022. május 5. napján tartott tárgyaláson a déli tárgyalási szünetet követően Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatát a bíróság az V. sorszámú végzésével elfogadta, majd a tárgyalást iratismertetéssel - a nyomozati iratok részét képező ügyiratok ismertetésével -folytatta. A 2022. május 11. napján kelt hivatalos feljegyzés szerint I. és II. rendű vádlott meghatalmazott védője kapcsán fennálló érdekellentétéről az eljáró bíró tájékoztatta a meghatalmazott védőt. Ezt követően a törvényszék a 2022. május 17. napján kelt, 292. sorszám alatti végzésével az I. és II. rendű vádlottak védelmében meghatalmazással eljáró ügyvéd2 ügyvédet a büntetőeljárásból kizárta, egyben felhívta I. és II. rendű vádlottakat új védő meghatalmazására azzal, hogy ennek hiányában a bíróság az ügyben védő kirendelése iránt intézkedik. A továbbiakban mind I. rendű, mind II. rendű vádlott vonatkozásában más-más ügyvéd részéről került sor meghatalmazás benyújtására, mely védők részvételével tartotta meg a törvényszék a következő tárgyalási napot 2022. július 13. napján. Ezen tárgyalási jegyzőkönyvben a bíró rögzítette, hogy védő váltás miatt a tárgyalás megismétlése indokolt és ismertetette a vádiratból I. és II. rendű vádlottra vonatkozó részeket, valamint a 71. és a 148. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvet, a 180., 207., 266. és 288. sorszámú jegyzőkönyveket, a 292. számú végzést és a védői meghatalmazásokat. A jelenlévő jogosultak pedig további iratismertetést nem kértek, arra észrevételt nem tettek.

[40] Az I. rendű vádlott védője helytállóan mutatott rá, hogy kötelező védelem esetén az olyan védő eljárásával, aki a terhelt védelmét bármely okból nem láthatná el, a bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést valósít meg. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja értelmében feltétlen hatályon kívül helyezési ok valósul meg akkor, ha a

tárgyaláson jelen van ugyan a védő, de vele szemben azonban valamely kizáró ok áll fenn. Ekkor a kötelező védelem esetében a bíróság olyan személy távollétében tárgyal, akinek a jelenléte kötelező (EBH2013.B.22.). Kötelező védelem esetén a védő távollétében megtartott tárgyalást meg nem történné kell tekinteni, az azon felvett bizonyítás eredménye nem vehető figyelembe és a tárgyalás folytonossága kérdésében sem számíthat tárgyalásnak. Ez azonban a korábbi és a későbbi tárgyalási napokat nem érinti, azaz a felvett bizonyítás nem válik törvénysértővé (BH2015.59.).

[41] A rendelkezésre álló ügyiratokból kitűnően az érdekellentét fennálltával érintett tárgyalási napot követő tárgyalási napon - 2022. július 13. napján - a fellebbezéssel érintett vádlottak és új meghatalmazott védőik megjelentek. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást a Be. 518. § (3) bekezdése alapján a tárgyalás korábbi anyaga – azaz a 288. számú tárgyalási jegyzőkönyv- lényegének ismertetésével megismételte, majd az ismétlést követően történt figyelmeztetésre az ügyész, a vádlottak és a védők észrevételt nem tettek, az ismertetés kiegészítését nem kérték, az eljárási cselekmények ismételt elvégzését nem indítványozták.

[42] Hangsúlyozni kell, hogy a tárgyalás megismétlése nem azonos a bizonyítás teljeskörű ismételt felvételével. A tárgyalás megismétlésének a Be. 518. §-ában írt könnyítő rendelkezése az ismertetést a tárgyalás korábbi anyagának lényegére korlátozza, a törvény szerint tehát nem szükséges a tárgyalás teljes anyagának felolvasása. Az elsőfokú bíróság pedig azzal, hogy a 288. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv lényegét ismertetve, az azon a napon lefolytatott – a csupán a nyomozási iratok egyes részeit érintő - érvénytelen bizonyítást orvosolta, ezáltal pedig a lefolytatott bizonyítás eredményét törvényessé és ügydöntő határozatának meghozatalakor felhasználhatóvá tette. A védői érdekellentét megszüntetését követően megismételt, illetve az ezt követően felvett bizonyítás pedig így törvényes. Mindebből következően tehát nem sérült I. és II. rendű vádlottnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joga sem.

[43] Ami az érdemi felülbírálatot illeti, a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és döntően megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban kisebb részben hiányos, illetve ellentétes az ügyiratok tartalmával [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont]. Ez a megalapozatlanság azonban csak szűk körű és arra vonatkozik, hogy a törvényszék az általa elfogadott bizonyítékokkal részben ellentétesen, a mérlegelő tevékenysége eredményétől függetlenül rögzítette a történeti tényállást I. és II. rendű vádlottak cselekvőségével kapcsolatosan. A helyesbítés azonban nem maradhatott el, mivel azt a másodfokú eljárásban kötelező módon orvosolni kellett (EBH2019.B.9., BH2019.220.).

[44] Az ítéltábla ezért a történeti tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében - az elsőfokú bíróság által megvizsgált és elfogadott bizonyítékokat érintő ügyiratok tartalma alapján - a következők szerint helyesbíti:

[45] Az elsőfokú ítélet indokolás [34] bekezdés utolsó három sora: „...előfordult, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott Terhelt1 I. rendű vádlottal tett külföldi utazásai alkalmával vádlott1 III. rendű terheltet megkérte arra, hogy vigyázzon a házukra, ...”.

[46] [40] bekezdés: 2017. április hónapban, amikor Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak elutaztak, megkérték egyéb érdekelt1 III. rendű terheltet, hogy vigyázzon Terhelt2 II. rendű vádlott kutyáira, valamint abban az esetben, ha velük történne valami, Terhelt2 II. rendű vádlott felfedte egyéb érdekelt1 III. rendű terheltnek a lakóhelyük kertjében a tujasor mellett azon helyet, ahova a kábítószer korábban I. és II. rendű vádlottak elásták.

[47] A [44] bekezdés utolsó mondata: Terhelt2 II. rendű vádlott Terhelt1 I. rendű vádlott tudtával a fenti módon terhelt3 rendű terheltnek legkevesebb 1000 gramm marihuánát értékesített 1 500 000 forint összegben.

[48] [49] bekezdés: Terhelt1 I. rendű vádlott tudtával Terhelt2 II. rendű vádlott tanú7nak mindösszesen 160 gramm marihuánát értékesített összesen 185 000 forint összegért, míg egyéb érdekelt1 III. rendű terhelt mindösszesen 100 gramm, összesen 120 000 forint értékű marihuána értékesítésében működött közre.

[49] Az [51] bekezdést a következő mondattal egészíti ki: Ugyanezen alkalommal lefoglalásra került a 2016. február és 2016. júniusa között vásárolt kék színű Samsung telefon, 3 db Samsung S7 és 1 db Samsung S8 mobiltelefon, továbbá Terhelt1 I. rendű vádlott által 2016. december 17. napján vásárolt 1 db Breitling típusú fekete számlapos karóra. Lefoglalásra került továbbá 1 db hosszúkás szemekből álló aranynak látszó nyaklánc mitológiai lényt ábrázoló medállal és 1 db aranynak látszó nyaklánc, rajta bullterriert ábrázoló „Kenji” felirattal.

[50] A [161] bekezdés első sorában írtakat az alábbiak szerint helyesbíti: „Terhelt1 I. rendű vádlott által értékesítés céljából beszerzett és Terhelt2 II. rendű vádlott által értékesített és lefoglalt...”.

[51] Mindezen túlmenően a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése alapján az [53] bekezdés harmadik sorában számelírás folytán kijavításra szorult az I. és II. rendű vádlottak lakásán lefoglalt növényi maradványokban kimutatott delta-9-THC kábítószer mennyisége, az helyesen a jelentős mennyiség alsó határának legkevesebb 2 442%-a (és nem 2,442%-a) volt. Ugyanezen bekezdés utolsó mondata a tényállásból mellőzésre szorul, mivel az, hogy az I. és II. rendű vádlottaktól lefoglalt por kokainbázis tartalma a jogi minősítést érdemben nem befolyásolja, nem a történeti tények közé tartozik, hanem az a jogi indokolás részét képezi, mint ahogy azt az elsőfokú ítélet [166] bekezdés utolsó mondata tartalmazza is.

[52] Az I. és II. rendű vádlottak cselekvőségével kapcsolatos helyesbítés az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok közül Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatán és egyéb érdekelt1 III. rendű terhelt beismerő vallomásában foglaltakon alapul. Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésében ugyanis helytállóan fejtette ki, miszerint arra nézve, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a kábítószeres konkrét eladásában részt vett volna, bizonyíték nem merült fel. Ugyanakkor egyéb érdekelt1 III. rendű terheltnek Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatával alátámasztott gyanúsított, illetőleg írásban tett vallomása, valamint a bíróság előtti tanúvallomása alapján kétséget kizáróan rögzíthető volt, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a felesége, Terhelt2 II. rendű vádlott által értékesített kábítószeres beszerzésében részt vett és felesége – II. rendű vádlott - a kábítószereseket az ő tudtával értékesítette a tényállásban rögzített személyeknek.

[53] A tényállás csupán az említett helyesbítéseket követően állt mindenben összhangban magával az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelését követő összegző indokolásával, illetve ezen korrekció eredményeként vált teljes mértékben megalapozottá, ezáltal a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú ítélezés alapját képezte.

[54] Az ítéltábla mindezen túlmenően a Be.593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében, a másodfokú eljárásban szerzett szakértői vélemény kiegészítések tartalma alapján a tényállás részének nem minősülő, de az ítélet részét képező személyi körülményeket az alábbiak szerint egészíti ki.

[55] Az elsőfokú ítélet [19] bekezdését illetően: *Terhelt1 I. rendű vádlott mentális betegségben szenved (közepes depressziós epizód, nem meghatározott tartós személyiségváltozás, alkalmazkodási zavar), mely betegségei a büntetés-végrehajtás keretein belül is kezelhetők. Szabadságvesztés végrehajtásának elviselési képessége nem korlátozott és nem kizárt, de betegsége a büntetés-végrehajtási intézetben is rendszeres pszichiátriai kontrollt, gyógyszeres kezelést, pszichológiai megsegítést igényel.*

[56] Az elsőfokú ítélet [21] bekezdését illetően: *Terhelt2 II. rendű vádlott mentális betegségben szenved (pánikzavar, bipoláris affektív zavar, érzelmileg labilis személyiségzavar), mely betegségei a büntetés-végrehajtás keretein belül is kezelhetők. Szabadságvesztés végrehajtásának elviselési képessége nem korlátozott és nem kizárt, de betegsége a büntetés-végrehajtási intézet keretein belül rendszeres pszichiátriai kontrollt, gyógyszeres kezelést, pszichológiai megsegítést igényel.*

[57] A büntetés kiszabásánál figyelembe vehető alanyi és tárgyi tényezőknek a terhelt személyi körülményei vonatkozásában megállapított, illetőleg a tényállásban szerepeltetett tényekből levezethetőnek kell lenniük. Tekintettel arra, hogy a megromlott egészségi állapot a büntetés kiszabása során enyhítő tényezőt jelenthet, az ennek alapjául szolgáló körülményre

vonatkozó utalás rögzítése nem volt mellőzhető, melynek folytán a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában nevesített adatok köre is helyessé és hiánytalanná vált.

[58] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen és származékos bizonyítékokat alaposan megvizsgálta és azokat egyenként, valamint összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Részletekbe menően vette számba I. és II. rendű vádlottak védekezését, illetőleg megfelelően értékelte a cselekményről konkrét információkkal bíró I. és II. rendű vádlottakkal, vagy csupán II. rendű vádlottal kapcsolatban álló, a kábítószer értékesítésben részt vevő terheltek által terheltként, illetve tanúként tett vallomást, továbbá a lefoglalt kábítószereseket, mint tárgyi bizonyítékokat, valamint a telefonbeszélgetések tartalmát rögzítő és egyéb releváns okiratokat is. Az ügyben a lehallgatási anyag és a lefoglalással kapcsolatos iratok, illetve a szakértői megállapítások mellett a személyi bizonyítás anyaga meghatározó volt, mely vallomások elemzése, értékelése és mérlegelése során a törvényszék megfelelő gondossággal járt el és nem vétett logikai hibát sem.

[59] Terhelt1 I. rendű vádlott tagadó tartalmú védekezése Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő nyilatkozatával egyértelműen megdőlt. A beismerő nyilatkozat megtételét megelőzően II. rendű vádlott nem tett Terhelt1 I. rendű vádlottra nézve terhelő vallomást, azonban a bizonyítékok közül Terhelt1 I. rendű vádlottnak a kábítószer tárolására használt befőttesüvegben található csomagolóanyag húzó végén feltalált DNS profilja egyértelműen egyéb érdekelt1 III. rendű terhelt gyanúsítottként tett – majd a bíróság előtt tanúként is megerősített - beismerő, egyben társaira nézve terhelő vallomásában foglaltakat támasztotta alá.

[60] Az ügyben a bizonyítás fontos részét jelentették a leplezett eszköz igénybevételel végzett telefon-lehallgatás során keletkezett hangfelvételek is, melyeket mint tárgyi bizonyítékokat a törvényszék a tárgyalás anyagává tett. Az engedélyezés idején hatályos törvényi előírások figyelembevétele mellett a leplezett eszközök alkalmazása törvényes volt. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően helyesen tekintette a törvény szerint felhasználható bizonyítéknak a rendelkezésre álló telefonbeszélgetések anyagát és helytállóan járt el akkor is, amikor ezen bizonyítékokat a továbbiakkal is összevetette, ily módon a bizonyítás anyagát összességében is értékelte, mely már kétségtelenül alkalmas volt egyes tényekből eredő további ténybeli következtetések levonására.

[61] A tényállás megállapítása érdekében az elsőfokú bíróság tehát a közvetett bizonyítás szabályait is helyesen alkalmazta, egyes kétséget kizáróan bizonyított tényekből további tényekre helytállóan következtetett. A mérlegelő tevékenység eredményeként a fellebbezéssel érintett terheltek - így a cselekmény elkövetését tagadó I. rendű vádlott - büntetőjogi felelősségének eldöntéséhez szükséges tények hiánymentesen rögzíthetők voltak. A ténybeli következtetés a közvetett bizonyítás része és a törvényszék a logika törvényei szerint járt el mind a külső, mind a belső, az I. és II. rendű vádlottak cselekményéhez fűződő értelmi-akarat viszonyára helyesen következtetve. Éppen ezért I. rendű vádlott védője alappal nem hivatkozhatott arra, hogy I. és II. rendű vádlottak lakásán feltalált kábítószereszekhez I. rendű

vádlottnak semmi köze nem volt, az kizárólag egyéb érdekeltl III. rendű terhelttől származott. Az elsőfokú ítéletben ebben a körben kifejtettekkel - [175]-[205] bekezdések - egyet lehetett érteni.

[62] Ezek közül a [196] bekezdésében rögzített elsőfokú érvelés annyiban szorult kiegészítésre, hogy egyéb érdekeltl III. rendű terhelt a nyomozás során valóban olyan tartalmú beszámolót tett, amely szerint I. és II. rendű vádlottak megmutattak a kertjükben egy helyet, amennyiben velük történne valami, hogy hova ásták el a kábítószer. vádlottl III. rendű terhelt a bíróság előtt tanúként történt kihallgatása alkalmával azonban annyiban pontosította e vallomásában foglaltakat, hogy a vádlottak nem megmutatták, hanem Terhelt2 II. rendű vádlott elmondta, hogy hol van a kertben a kábítószer elásva. Mindez azonban nem tette egyéb érdekeltl III. rendű terhelt szavahihetőségét kétségesse, így vallomásában foglaltak sem váltak hiteltelenné, hanem éppen ellenkezőleg: az tűnt ki a bíróság előtt pontosított vallomásából, hogy mindenben igyekezett a valóságnak megfelelően beszámolni a történetekről.

[63] A felülbírált ügyben tehát a bíróság az indokolásában valódi értékelő tevékenységéről adott számot, amely megfelelt a logika törvényszerűsége követelményének és ezen mérlegelő folyamat eredményeként a tényállást a másodfokú bíróság által tett helyesbítéssel valósághűen állapította meg. Ítélete iratszerű, a lényeges bizonyítékokon nyugvó logikai levezetése hibátlan és indokolási kötelezettségét is részletesen, körültekintően teljesítette.

[64] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya. Megalapozatlansági ok hiányában a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, amely szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság úgynevezett ténybírói jellegét, a ténybeli hiba hiánya pedig kizárja a másodfokú eljárásban a sérelmezett ítélettől eltérő tényállás megállapítását.

[65] Terheltl I. rendű vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés ennek megfelelően a bizonyítékok törvényes elsőfokú bírósági értékelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett.

[66] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést Terheltl I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

[67] Terhelt I. rendű vádlott cselekvőségével kapcsolatosan hangsúlyozni kell, hogy a kábítószer kereskedéssel szükségszerűen együtt járó átadás ezt megelőzően több résztvevénységből tevődhet össze. A kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz vagy a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló cselekmény. A kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH2019. 38., BH2017. 144.).

[68] A viszonylag hosszú időn keresztül tartó kiterjedt tevékenység esetében teljesen irreális I. rendű vádlottat érintő azon védői elvárás, hogy az egyes elkövetők résztvevénységét időben és mennyiségre behatárolva, a beszerzés menetét is feltárva pontosan meg lehessen határozni. Az I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét teljes mértékben megalapozza az elsőfokú ítélet [32] bekezdésében írt azon tényállási rész rögzítése, amely szerint e vádlott és a felesége - II. rendű vádlott - 2016. februárjától külföldről, rendszeresen nagy mennyiségű marihuánát, kokaint szereztek be, azt lakásukon tárolták, alkalomszerűen maguk is kábítószer fogyasztottak, de a kábítószer túlnyomó részét rendszeresen haszonszerzésre törekedve különböző kábítószer fogyasztó, illetve azt továbbértékesítő személyek részére értékesítették.

[69] Összességében tehát I. és II. rendű terhelték bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül került sor, cselekményeik minősítése és a társtetteskénti elkövetői minőségük rögzítése is törvényes. A társtettes ugyanis nem feltétlenül meríti ki tevékenységével a teljes törvényi tényállást, ezen elkövetői minőség megállapításához elégséges, ha egyes elkövetők egymás előtt is ismert tevékenysége együttesen valósítja meg a teljes törvényi tényállást (BH2011. 159.). Ez pedig jelen ügyben a fellebbezéssel érintett mindkét vádlott - így Terhelt I. rendű vádlott terhén is - törvényesen kimutatott. Az irányadó történeti tények alapján tehát a kereskedést jelentő törvényi tényállás alanyi, tárgyi előfeltételei megvalósultak. Az elsőfokú bíróság e részben meggyőző indokolást adott, megfelelően tért ki arra, hogy milyen tények alapján igazolt I. és II. rendű vádlottak esetében a kereskedés (1/2007. számú Büntető jogegységi határozat).

[70] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a bünszövetség megállapíthatóságával kapcsolatban is, mert a bizonyítékok alapján I. és II. rendű vádlottak tisztában voltak az értékesítéssel és az irányadó tényállásban részletezett elkövetési időszak, a bűncselekmény elkövetésében kifejtett közreműködésük módja és annak mélysége miatt a cselekmény olyan szervezettséget mutat, ami megfelel a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti törvényi ismérveknek, valamint a Kúria IV. számú Büntető Elvi Döntésében (BED) foglalt iránymutatásnak, így valóban bünszövetséggént értékelhető. A bünszövetség megállapítását az sem zárja ki, ha a végrehajtás módja adott esetben eltér az előzetes megállapodástól, illetve a bűncselekmény nem minden egyes részletét szervezték meg (BH2017. 178., BH2018. 69., BH2018. 244.). A törvényszék ebben a körben írt további indokai (elsőfokú ítélet [224]-[227] bekezdések) is helytállóak, melyekkel az ítéltábla a megisméltésük nélkül mindenben egyetértett.

[71] A cselekmények jogi minősítése körében helytállóan utalt a törvényszék arra, hogy amennyiben a kábítószer-kereskedelmet elkövető fogyaszt is a kábítószerből, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg. A kábítószer-fogyasztás ugyanis szubszidiárius vétség és súlyosító hatása van (elsőfokú ítélet [228]-[229] bekezdés).

[72] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel. Súlyosító körülményként kell figyelembe venni azonban I. és II. rendű vádlottak esetében a kábítószer fogyasztását is is (Kúria 56/2007. BK vélemény III.6.). Már az elsőfokú bíróság által megjelölt és enyhítő körülményként figyelembe vett időmúlás nyomatékát tovább növeli a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozat meghozatalától a jogerős elbírálásig bekövetkezett, egy évet kis mértékben meghaladó további időtartam, illetve enyhítő körülmény mindkét vádlottnál, hogy az eljárás alatt végig kényszerintézkedés hatálya alatt álltak (Kúria 56/2007. BK vélemény III.10.). A másodfokú eljárásban a további időmúlás mellett mindkét felülbírálattal érintett vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként jelentkezett az egészségi állapotuk megromlása is (Kúria 56/2007. BK vélemény II.12.).

[73] A büntetések kiszabása során a konkrét ügyben figyelemmel kell lenni az elkövetési időre és – egyetértve az ügyészség fellebbezésében írtakkal - arra is, hogy I. és II. rendű vádlottak személyéhez mekkora mennyiségű kábítószer köthető, az miként viszonyul a jelentős mennyiség és a különösen jelentős mennyiség alsó határához. A büntetés kiszabásakor a bíróság által alkalmazott joghátránynak az egyéniesítés elvét is szolgálnia kell, ugyanakkor a belső arányosság elvének is meg kell felelnie. A jelenős időmúlásra és az eljárás elhúzódására tekintettel az 5-20 évig, illetve életfogytig is tartó szabadságvesztéssel fenyegetett cselekményt elkövető vádlottakkal szemben a törvényszék által kiszabott szabadságvesztések tartama törvényes, megfelel a büntetési céloknak és összhangban áll a másodfokon kiegészített bünteteskiszabási körülményekkel. A jelentős időmúlásra, amelynek tartama másodfokon még tovább nőtt, valamint a fellebbezéssel érintett terheltek megromlott egészségi állapotára figyelemmel az I. rendű vádlottal szemben kiszabott és törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés, valamint a beismerő nyilatkozatot tett Terhelt2 II. rendű vádlott esetében az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott 4 év tartamú szabadságvesztés súlyosítása a másodfokú bíróság részéről nem volt indokolt, ugyanakkor a kábítószer kimagasló mennyiségére tekintettel a büntetések enyhítése sem jöhetett szóba.

[74] Az ítéltábla Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre - különösen megromlott egészségi állapotára - tekintettel a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozata helyett a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb - börtön [Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja] - végrehajtási fokozat megállapítására látott lehetőséget.

[75] Mindezekre figyelemmel a fellebbezések közül Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslat vezetett részben - az enyhébb végrehajtási fokozatot érintően - eredményre, míg I. rendű vádlott tekintetében a fellebbezés nem foghatott helyt, mely mellett az ügyészség büntetés súlyosítását célzó perorvoslata is alaptalannak mutatkozott.

[76] Az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezések közül [Be. 590. § (7) bekezdés első fordulat] törvényes döntés született feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjára, az I. és II. rendű vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, alapvetően a bűnjelekre és a bűnügyi költségekre vonatkozóan is.

[77] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés azonban pontosításra szorult, hiszen I. és II. rendű vádlottak voltak őrizetben, előzetes letartóztatásban, házi őrizetben, bűnügyi felügyeletben is, így nem maradhat el ezen kényszerintézkedésekkel érintett időtartamok feltüntetése. Másfelől Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítése miatt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján szükségessé vált a házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idővel érintett beszámítható tartam módosítása.

[78] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelt el I. és II. rendű vádlottal szemben vagyonekobjást, melynek jogalapja helytálló, azt az ítélete [245]-[250] bekezdésében az irányadó tényeknek megfelelően részletesen, logikusan megindokolta. Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [248] bekezdésében arra, hogy a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint ellenkező bizonyításig vagyonekobjás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobjást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetőleg azzal való kereskedés ideje alatt szerzett.

[79] Ezen úgynevezett kiterjesztett hatályú vagyonekobjás 2014/42/EU irányelvben meghatározott funkciója a bűnözés elleni hatékony küzdelem érdekében az, hogy az elkövetők bűnösségének megállapítása esetén a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon mellett meghatározott feltételek esetén az elkövető további vagyona is elkobozható legyen. Ezen uniós jognak megfelelést célozta a Btk. 74/A. §-ában írt szabályok törvénybe iktatása, így a vagyonekobjás (az elkövetés idején már hatályban volt rendelkezések szerint) kiterjed arra a vagyonra is, amit a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett. Amennyiben azonban bizonyítást nyert, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik, a vagyonekobjás nem rendelhető el [Btk. 74/A. § (3) bekezdés].

[80] Ezzel összefüggésben indokolt kitérni a bizonyítási teher elvének mibenlétére, vagyis arra, hogy a védelem esetén is ugyanolyan jellegzetességgel rendelkezik-e, mint a vádló tekintetében. A büntetőeljárás törvény annak deklarálásával, hogy a vádló köteles a vád bizonyítására, a funkciómegosztást figyelembe véve teszi hangsúlyossá, hogy ki viseli a

vádért a felelősséget, kire telepíti a bizonyítási terhet. A bizonyítási teher megfordulása esetén valójában a valóság bizonyításának (exceptio veritatis) kivételes eseteit fogalmazza meg a törvény, következésképpen ez annyit jelent, hogy a megengedett körben a vádlott tartozik felelősséggel az adott tény valóságáért. Nem elegendő tehát a pusztán kétségek ébresztése, valószínűleg csak akkor lehet elfogadni egy bizonyítandó tény, ha a rendelkezésre álló adatok és körülmények a logika, az észszerűség szabályai mentén együttesen abba az irányba mutatnak, hogy az adott történet, magatartás, állapot, státusz stb. másként nem állhatott elő.

[81] Az I. és II. rendű vádlottak lakóházában, illetve gépjárművekben tartott házkutatás során feltalálásra és lefoglalásra kerültek – többek között - különböző nemű és összegű készpénzek, mobiltelefonok, aranynak látszó nyakláncok medállokkal együtt, illetve Breitling karóra is.

[82] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [175] bekezdésében rögzített, az I. és II. rendű vádlottak anyagi helyzetére vonatkozó adatok szerint a vádlottak által hivatkozott megtakarítás, pénzbetét nem volt megállapítható, a tényállásbeli időben I. és II. rendű vádlottak munkaviszonnyal, jövedelemmel nem rendelkeztek, 2011-2016. évekre vonatkozóan adóbevallást nem nyújtottak be, I. rendű vádlott által alapított gazdasági társaság kényszersztörlesztés alatt állt, II. rendű vádlott bankszámlája 2014-ben zárolásra került, melynek ellenére számos európai országban utaztak, pénzt váltottak, vásároltak. Ezen egyébiránt helytállóan megállapított, az ügyiratokkal is alátámasztott adatok alapján egyértelmű, hogy az eljárás során I. és II. rendű vádlottnak nem sikerült bizonyítania a lakásukon lefoglalt különböző nemű pénzüsszegeknek, a Breitling karórának, mobiltelefonoknak, illetőleg az egyik aranynak látszó nyakláncon kívül az aranyékszereknek a származását. Ennek terhe így I. és II. rendű vádlottra esik, vagyis a tőlük lefoglalt készpénzek, karóra, aranyékszerek és kétségkívül értékkel bíró mobiltelefonok tekintetében változatlanul fennálló törvényi vélelem alapján mindezek vagyonelkobzás alá esnek a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdés a) pontja szerint.

[83] Terhelt I. rendű vádlott megkísérelte ugyan annak bizonyítását, hogy a lefoglalt Breitling karórát hozzátartozójától kapta, illetve az ő pénzéből vásárolta, mely állítását egyébként indokolatlanul csupán az eljárás későbbi szakaszában terjesztette elő és a hozzátartozó nyilatkozatát is csupán később csatolta. Ezen bizonyítás azonban nem vezetett eredményre. Az okirati bizonyíték (a vásárlásról készült számlamásolat) szerint a karórát a vádlott 2016. december 17-én vásárolta meg. A vádlottak anyagi helyzetére vonatkozó fenti megállapítások mellett egyéb érdekelt III. rendű terhelt vallomása egyértelműen azt támasztotta alá, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak a vádbeli időben a kábítószer kereskedésből származó bevételből fedezték kiadásait, „luxus” életet éltek, így a számlamásolat által is alátámasztottan az érintett karórát I. rendű vádlott vásárolta. egyéb érdekelt III. rendű terhelt még azt is felidézte a vallomásában, hogy a vádlottak különböző, legújabb típusú mobiltelefonokat, hatalmas LCD televíziókat, nagy értékű ruhaneműket vásároltak, II. rendű vádlott nagy arany medálját Versace felirattal Bécsben csináltatták több ezer euróért.

[84] A nyakláncokról készült, a nyomozati iratok 5420., 5421., 5537., 5539. és 5541. oldalain található fényképfelvételeket összevetve a bírósági eljárás során Terhelt I. rendű vádlott védője által csatolt és 289. sorszám alatt található iratok mellékletét képező, Terhelt I. rendű vádlottról készült fényképfelvételekkel, megállapítható, hogy a lefoglalt nyakláncok közül a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.335/2019/2. tételszám alatt bevételezett nyaklánc vonatkozásában nem állnak fenn a vagyonelkobzás Btk. 74/A. § (1) bekezdés b), illetve (2) bekezdés a) pontjában írt feltételei. E körben a Btk. 74/A. § (3) bekezdésben foglaltak szerint I. rendű vádlott bizonyította, hogy e nyaklánc nem bűncselekményből származik, hiszen a fényképfelvételeket egymással összevetve megállapítható, hogy e nyaklánc már a tényállásbeli elkövetési idő kezdetét, illetve a büntetőeljárás megindulása előtti 5 évet megelőzően is I. rendű vádlott birtokában volt.

[85] Ezen konkrét ékszer vonatkozásában tehát helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor annak lefoglalást megszüntette. Tekintettel azonban arra, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a nyakék Terhelt I. rendű vádlott tulajdonát képezi, így a Be. 321. § (1) bekezdése alapján I. rendű vádlottnak kell kiadni azzal, hogy a Be. 323. § (1) bekezdése szerint ezen aranynak látszó nyakláncnak a vele szemben megállapított vagyonelkobzás, illetve bűnügyi költség biztosítására történő visszatartását rendelte el a másodfokú bíróság.

[86] E fenti aranyak látszó nyakláncra lévő „Kenji” feliratú medál, valamint a lefoglalt pénzüsszegek, karóra, mobiltelefonok és a medállal ellátott másik aranyak látszó nyaklánc a törvényi vélelem alapján azonban vagyonelkobzás alá esik. A törvényi vélelem ugyanis ahhoz fűzi a joghátrány alkalmazandóságát, hogy azt az elkövető a bűncselekmény ideje alatt szerezte (vagyis nem azt fogadja el valószínűnek, hogy a vagyona bűncselekmény elkövetéséből származik). A jogalkotói cél az volt, hogy a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon mellett meghatározott feltételek esetén az elkövető más vagyona is elkobozható legyen, ekként ez nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába. Ezért az ítéltábla a „Kenji” feliratú medálra, a lefoglalt különböző nemű pénzüsszegekre, a karórára, a mobiltelefonokra és a medállal ellátott másik aranyak látszó nyakláncra a Btk. 74/§. § (1) bekezdés b) pontja és a (2) bekezdés a) pontja alapján vagyonelkobzást rendelt el.

[87] Az elsőfokú bíróság az ítéletében Terhelt I. rendű vádlott születési idejének napját, I. és II. rendű vádlottak lakóhelyének és tartózkodási helyének címét – vélhetőleg elírás folytán – tévesen rögzítette, mely elírást az ítéltábla Be. 453. § (6) bekezdése alapján javította ki. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatának kihirdetését követően a tárgyaláson hozott VI. sorszámú végzésével ezen elírási hibák közül az I. rendű vádlott születési napját és I. és II. rendű vádlottak lakóhelyeül szolgáló ingatlan házszámát kijavította, azonban a kijavítást a Be. 453. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére a határozatára nem jegyezte fel, az írásba foglalt és indokolással is ellátott ügydöntő határozatát nem ennek megfelelően készítette el. Ennek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének valamennyi elírását a fellebbezéseket érdemben elbíráló határozatában javította ki.

[88] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fentiek szerinti részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[89] A másodfokú eljárás során I. és II. rendű vádlottak vonatkozásában készült szakértői vélemények kiegészítésével, valamint I. rendű vádlottat érintően a fordítási díjjal és tolmácsolással felmerült bűnügyi költség közül a másodfokú bíróság a szakértői vélemények kiegészítésével kapcsolatban indokoltan felmerült bűnügyi költség megfizetésére az I. és II. rendű vádlottakat kötelezte a Be. 613. § (1) bekezdése szerint, figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésében írtakra, míg a fordítással, illetve a tolmács díjával keletkezett bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Debrecen, 2023. november 30.

dr. Gömöri Olivér s.k.

tanács elnöke

dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura s.k.
dr. Bakó József s.k.

bíró, előadó

bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.227/2019/311. számú ítélete Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében a Debreceni Ítéltábla Bf.III.134/2023/95. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. november 30.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács

elnöke